

УДК 342.9

DOI 10.33244/2521-1196.14.2019.62-70

С. О. Островський,

к.ю.н.,

Київський факультет Національної
академії Національної гвардії України,
ORCID ID 0000-0001-9520-4732

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЗАКОНОДАВЧОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПИТАНЬ ВЗАЄМОДІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ З ПРАВООХОРОННИМИ ОРГАНАМИ ТА ЗБРОЙНИМИ СИЛАМИ УКРАЇНИ

У науковій статті здійснено аналіз законів України, якими урегульовано питання взаємодії Національної гвардії України з правоохоронними органами та Збройними силами України. Акцентовано увагу на правових прогалинах та колізіях норм відповідних законів. Запропоновано внесення змін та доповнень до законів України, якими урегульовано питання взаємодії Національної гвардії України з правоохоронними органами та Збройними силами України.

Ключові слова: правоохоронні органи, правоохоронна функція, функція, функція правоохоронних органів, держава.

С. А. Островский. Актуальные проблемы законодательного регулирования вопросов взаимодействия Национальной гвардии Украины с правоохранительными органами и Вооруженными силами Украины

В научной статье осуществлен анализ законов Украины, которыми урегулированы вопросы взаимодействия Национальной гвардии Украины с правоохранительными органами и Вооруженными силами Украины. Акцентировано внимание на правовых пробелах и коллизиях норм соответствующих законов. Предложено внесение изменений и дополнений в законы Украины, которыми урегулированы вопросы взаимодействия Национальной гвардии Украины с правоохранительными органами и Вооруженными силами Украины.

Ключевые слова: правоохранительные органы, правоохранительная функция, функция, функция правоохранительных органов, государство.

Метою статті є здійснення загальної характеристики законодавчого регулювання взаємодії Національної гвардії України з правоохоронними органами та Збройними силами України.

Постановка проблеми. Розвиток незалежної України супроводжується реформуванням галузей та сфер публічного адміністрування з одночасним запровадженням нових та удосконалених засобів адміністрування, одним з яких є засіб взаємодії між органами

публічної адміністрації для більш ефективного та якісного виконання завдань і функцій, що покладені на них державою. Взаємодія Національної гвардії України з правоохоронними органами та Збройними силами України базується і реалізовується шляхом системних механізмів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Окремі питання взаємодії Національної гвардії України з правоохоронними органами та Збройними силами України були предметом наукових досліджень Л. П. Юзькова, А. В. Чукаєвої, О. М. Литвинова, І. А. Косміна, Д. О. Савочкина.

Основні результати дослідження. Поняття «механізм взаємодії» ґрунтується на загальному розумінні категорії «механізм». Цей термін переважно використовується у технічних науках. Разом з тим тлумачні словники визначають «механізм» як пристрій, що передає або перетворює рух; внутрішню будову, систему будь-чого; сукупність станів і процесів, з яких складається певне фізичне, хімічне чи інше явище [1, с. 665].

Науковці в галузі права також досліджують зміст зазначеного терміна. Наприклад, Л. П. Юзьков виділяє два основні підходи до визначення поняття «механізм»:

– структурно-організаційний, передбачає системну взаємодію певних складових елементів, що створюють організаційну основу певних явищ, процесів, а механізм держави – це «сукупність установ», через які здійснюється державне управління суспільством;

– структурно-функціональний, зміст якого заснований на тому, що механізм певного державно-правового інституту (процесу, явища) розкривається через організаційну основу його побудови, засновану на його динаміці та особливостях функціонування [2, с. 57, 59, 61].

А. В. Чукуєва під поняттям механізм пропонує розуміти устрій чогось, систему взаємопов'язаних між собою частин певного об'єкта [3, с. 72].

О. В. Литвинов акцентує увагу на тому, що майже у всіх сферах життєдіяльності суспільства, особливо суспільних відносинах, задається системний механізм для реалізації певного процесу, явища, реалізації відносин [4, с. 67].

Коли йдеться про механізм взаємодії, то необхідно наголосити на тому, що цей засіб реалізується через відповідну систему елементів, що взаємодіють і є рушійною силою у реалізації завдань, що покладені перед суб'єктами взаємодії.

Отже, якщо розглядати цей термін у правовій площині, то під ним розуміється система складних та багатограних взаємовідносин між Національною гвардією України, правоохоронними органами та Збройними силами України.

Будь-який механізм складається з елементів, механізм взаємодії Національної гвардії України з правоохоронними органами та Збройними силами України включає: нормативно-правове регулювання взаємодії, що забезпечує всебічну регламентацію діяльності Національної гвардії України, правоохоронних органів та Збройних сил України щодо визначення цілей та їхнього упорядкування, досягнення ефективного результату щодо поставлених перед цими суб'єктами завдань. Загальні засади взаємодії Національної гвардії України з правоохоронними органами та Збройними силами України закладені в законах України та підзаконних нормативно-правових актах. При цьому найбільш вагомими є правові норми, які закріплюють компетенцію зазначених суб'єктів, оскільки від чіткості розмежування компетенції залежить ефективність функціонування механізму взаємодії; суспільні відносини, що виникають у результаті взаємодії Національної гвардії України з правоохоронними органами та Збройними силами України. Зазначені відносини

за своїм призначенням направлені на організацію керуючого впливу, що проявляється у вигляді взаємної координації управлінського процесу, узгодження управлінських рішень, проведення спільних нарад. За своєю сутністю зазначені відносини мають організаційний характер, спрямований на упорядкування спільної діяльності цих суб'єктів для вирішення поставлених перед ними завдань. Водночас ці відносини мають процедурний характер, оскільки висловлюють певний порядок розгляду, обговорення, узгодження управлінського рішення. Зазначена взаємодія виступає у формі правовідносин, врегульованих нормами права [5]; система засобів, що застосовується державою для забезпечення якісної та результативної взаємодії Національної гвардії України з правоохоронними органами та Збройними силами України.

Розглянемо детально зазначені елементи механізму взаємодії Національної гвардії України з правоохоронними органами та Збройними силами України.

Взаємодія Національної гвардії України з правоохоронними органами та Збройними силами України реалізується через систему правових настанов (юридичних норм), що містяться в актах різної юридичної сили і визначають параметри належної поведінки суб'єктів взаємодії.

Треба наголосити на тому, що адміністративно-правові норми – це встановлені або санкціоновані державою правила, що регулюють відносини у сфері публічного управління, реалізація яких у разі невиконання забезпечується державним примусом [6, с. 10]. Норми адміністративного права визначають межі належної, допустимої або рекомендованої поведінки людей, діяльності публічної адміністрації та їхніх посадових осіб, а також підприємств, установ, організацій і трудових колективів у сфері виконавчої влади [7, с. 32].

Отже, взаємодія Національної гвардії України з правоохоронними органами та Збройними силами України регламентується великою кількістю нормативно-правових актів, які можливо згрупувати таким чином:

- фундаментальні акти нормативно-правового регулювання взаємодії Національної гвардії України з правоохоронними органами та Збройними силами України: до них входять закони, що визначають адміністративно-правовий статус Національної гвардії України, правоохоронних органів та Збройних сил України, а також норми інших нормативно-правових актів, що регламентують їхні права та обов'язки. При цьому найбільший вплив на зміст та особливості взаємодії встановлюють норми, які закріплюють компетенцію перерахованих вище суб'єктів, оскільки саме від чіткості розмежування компетенції залежить ефективність взаємодії;

- спеціалізовані акти нормативно-правового регулювання взаємодії Національної гвардії України з правоохоронними органами та Збройними силами України, до них потрібно віднести акти, що урегульовують питання взаємовідносин, що виникають на підставі взаємодії Національної гвардії України, правоохоронних органів та Збройних сил України щодо реалізації певних завдань. Саме вони повинні регулювати напрями, форми і методи взаємодії Національної гвардії України з правоохоронними органами та Збройними силами України;

- похідні акти нормативно-правового регулювання взаємодії Національної гвардії України з правоохоронними органами та Збройними силами України поширюються на осіб, які входять до сфери їхнього відання, тобто містяться в системі управлінської, службової та дисциплінарної підлеглих лише цих суб'єктів, ці акти можуть набувати загального, міжвідомчого значення.

Розглянемо фундаментальну групу актів, якими урегульовано сутність та особливості взаємодії Національної гвардії України з правоохоронними органами та Збройними силами України.

Основоположними нормативними актами цієї групи є Закон України від 13 березня 2014 року «Про Національну гвардію України», в якому вже в першій статті встановлено, що покладені на цей орган завдання вирішуються шляхом взаємодії з правоохоронними органами та Збройними силами України. Далі законодавець акцентує увагу, що Національна гвардія України виконує покладені на неї завдання у взаємодії з правоохоронними органами, Збройними силами України, Управлінням державної охорони України, іншими утвореними, відповідно до законів України, військовими формуваннями, органами місцевого самоврядування, органами прокуратури, органами державної влади, громадськими об'єднаннями та релігійними організаціями, а також спільно з адміністрацією та режимними органами об'єктів, що охороняються, та населенням.

Акцентується увага (ст. 2), що організація діяльності Національної гвардії України з припинення масових заворушень, а також порядок її взаємодії під час виконання зазначеної функції з правоохоронними органами, іншими органами державної влади, а також органами місцевого самоврядування визначається Кабінетом Міністрів України. Тобто вищий орган виконавчої влади урегульовує процесуальні особливості, порядок організації цієї форми діяльності.

Також цим нормативно-правовим актом встановлюється право військовослужбовців Національної гвардії України взаємодіяти з уповноваженими посадовими особами правоохоронних органів, Збройних сил України, інших утворених, відповідно до законів України, військових формувань, органів прокуратури, інших органів державної влади, органів місцевого самоврядування.

Необхідно зазначити, що Закон України «Про національну гвардію України» – це акт представницького вищого органу державної влади, який регулює найважливіші питання щодо правового статусу Національної гвардії України, а деталізація особливостей взаємодії цього суб'єкта з правоохоронними органами та Збройними силами України деталізується у підзаконних нормативно-правових актах.

Закон України від 2 липня 2015 року «Про Національну поліцію» визначає, що поліція України у процесі своєї діяльності взаємодіє з органами правопорядку та іншими органами державної влади, а також органами місцевого самоврядування. Реалізуючи свої повноваження у сфері інформаційно-аналітичного забезпечення, цей орган здійснює інформаційну взаємодію з іншими органами державної влади України, органами правопорядку іноземних держав та міжнародними організаціями [8]. На превеликий жаль, зазначений закон більше не приділив увагу регламентації такого важливого виду діяльності, як взаємодія Національної гвардії України, правоохоронних органів та Збройних сил України. Саме тому пропонуємо внести в Закон України «Про Національну поліцію» статтю «Взаємодія поліції з Національною гвардією України та іншими правоохоронними органами щодо реалізації завдання, направленного на забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку», в якій визначити, що до виконання завдань поліції у сфері охорони публічного порядку та безпеки, протидії злочинності (в порядку, встановленому чинним законодавством) можуть залучатися військовослужбовці Національної гвардії України. На них, а також на інших атестованих працівників, що залучаються до зазначених

завдань, поширюються права й обов'язки, гарантії правового і соціального захисту та відповідальності поліцейських.

Закон України від 6 грудня 1991 року «Про Збройні сили України» взагалі не розкриває можливості взаємодії Збройних сил України з Національною гвардією України. Лише у ст. 10 цього закону встановлено, що Міністерство оборони України взаємодіє з органами державної влади та громадськими організаціями, контролює дотримання законодавства у Збройних силах України [9]. Відповідно до викладеного пропонуємо доповнити цей закон ст. «Взаємодія Збройних сил України з Національною гвардією України», де передбачити: «Збройні сили України залучають Національну гвардію України у формі взаємодії та координації щодо відсічі збройній агресії проти України та ліквідації збройного конфлікту шляхом ведення воєнних (бойових) дій, а також у виконанні завдань територіальної оборони».

Закон України «Про прокуратуру України» у перехідних положеннях встановлює, що в умовах особливого періоду, запровадження надзвичайного, воєнного стану або проведення антитерористичної операції із залученням з'єднань, військових частин та підрозділів Збройних сил України, Національної гвардії України, Державної прикордонної служби України, інших військових формувань, місцем постійної дислокації яких є територія в межах військового гарнізону, особовий склад військових прокуратур (прокурори, слідчі) гарнізону може відряджатися до районів розташування цих з'єднань, військових частин та підрозділів на період виконання цими з'єднаннями, військовими частинами та підрозділами завдань за призначенням.

Ст. 25 закону, що аналізується, передбачає, що Генеральний прокурор, керівники регіональних та місцевих прокуратур, їхні перші заступники та заступники відповідно до розподілу обов'язків, здійснюючи нагляд за додержанням законів органами, що провадять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство, координують діяльність правоохоронних органів відповідного рівня у сфері протидії злочинності. Координаційні повноваження прокурори здійснюють шляхом проведення спільних нарад, створення міжвідомчих робочих груп, а також проведення узгоджених заходів, здійснення аналітичної діяльності. Порядок організації роботи з координації діяльності правоохоронних органів, взаємодії органів прокуратури із суб'єктами протидії злочинності визначається положенням, що затверджується спільним наказом Генерального прокурора, керівників інших правоохоронних органів і підлягає реєстрації у Міністерстві юстиції України [10].

У Законі України від 16 березня 2000 року № 1550-III «Про правовий режим надзвичайного стану» ст. 10 встановлено, що в умовах надзвичайного стану Президент України, Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, міністерства, інші центральні і місцеві органи виконавчої влади, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування, а також військово командування та його представники, підприємства, установи й організації, відповідно, здійснюють повноваження, надані їм Конституцією України та законами України, і забезпечують виконання заходів, направлених на ліквідацію надзвичайних ситуацій техногенного або природного характеру.

Заходи правового режиму надзвичайного стану здійснює основний орган військового управління Національної гвардії України, Служба безпеки України, Військова служба правопорядку у Збройних силах України [11].

Потрібно акцентувати увагу на тому, що у ст. 10 цього закону зазначено, що військовим командуванням, якому в межах, визначених цим законом, надається право разом з органами виконавчої влади, Радою міністрів Автономної Республіки Крим та органами місцевого самоврядування здійснювати заходи правового режиму надзвичайного стану, є: Головний орган військового управління Національної гвардії України; Служба безпеки України; Військова служба правопорядку у Збройних силах України [11]. Цікавим вбачається той факт, що з усіх зазначених органів, які входять до складу військового командування, статус військового формування має лише Національна гвардія України.

Разом з цим згідно з ч. 1 ст. 20 цього ж закону забезпечення громадського порядку, охорони життя, здоров'я, прав і законних інтересів громадян в умовах надзвичайного стану здійснюється силами й засобами органів Міністерства внутрішніх справ України, в тому числі Національної гвардії України, військ Цивільної оборони (Оперативно-рятувальна служба цивільного захисту), Служби безпеки України, Військової служби правопорядку у Збройних силах України відповідно до їхніх повноважень, установлених законом. Порядок взаємодії військових формувань, які залучаються до здійснення заходів надзвичайного стану, з міністерствами, іншими центральними і місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування також визначається Верховним Головнокомандувачем Збройних сил України (ч. 4 ст. 20) [12]. Отже, норма цього закону, що стосується адміністративно-правових засад їхньої взаємодії, знову має відсильний характер.

Частина 8 ст. 10 Закону України «Про зону надзвичайної екологічної ситуації» закріплює, що у разі виникнення потреби в терміновому виконанні в зоні надзвичайної екологічної ситуації великих обсягів аварійно-рятувальних та відновлювальних робіт Президент України може ухвалити рішення про залучення до виконання таких робіт військових частин Збройних сил України та інших утворених, відповідно до законодавства, військових формувань. При цьому охорона громадського порядку в такій зоні покладається на сили і засоби підрозділів Міністерства внутрішніх справ України і Служби безпеки України (ст. 13) [13; 14, с. 95].

Законом України від 7 березня 2002 року № 3099-III «Про Військову службу правопорядку у Збройних силах України» передбачено, що однією із функцій Військової служби правопорядку у Збройних силах України є взаємодія з військовими формуваннями, утвореними, відповідно до законів України, органами Національної поліції, іншими правоохоронними органами, у тому числі обмінюватися з ними інформацією для виявлення правопорушень [15].

Закон України від 3 квітня 2003 року № 661-IV «Про Державну прикордонну службу України» затверджує, що діяльність прикордонної служби ґрунтується на принципі взаємодії з органами державної влади, органами місцевого самоврядування та громадськими організаціями під час здійснення покладених на Державну прикордонну службу України завдань.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Підбиваючи підсумок викладеному, вважаємо, що під механізмом взаємодії Національної гвардії України з правоохоронними органами та Збройними силами України потрібно розуміти сукупність організаційно-правових і матеріально-технічних ресурсів, станів і процесів, з яких складаються скоординовані й погоджені в часі й просторі спільні дії Національної гвардії України, правоохоронних органів та Збройних сил України, спрямовані на захист та

охорону життя, прав, свобод і законних інтересів громадян, суспільства і держави від протиправних посягань, охорони громадського порядку та забезпечення громадської безпеки, забезпечення державної безпеки і захисту державного кордону, припинення терористичної діяльності, діяльності незаконних воєнізованих або збройних формувань (груп), терористичних організацій, організованих груп та злочинних організацій, відсічі збройної агресії проти України та ліквідації збройних конфліктів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови / укладач і головний редактор В. Т. Бусел. – К., Ірпінь : ВТФ «Перун», 2005. – 1728 с.
2. Юзьков Л. П. Государственное управление в политической системе развитого социализма / Л. П. Юзьков. – К. : Вища школа, 1983. – 155 с.
3. Чукаєва А. В. Адміністративно-правова охорона прав на об'єкти промислової власності в Україні : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 «адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» / Чукаєва А. В. – К., 2012. – 189 с.
4. Литвинов О. М. Соціально-правовий механізм протидії злочинності в Україні : монографія / О. М. Литвинов. – Х. : ХНУВС, 2008. – 446 с.
5. Космина И. А. Юридический механизм взаимоотношений органов исполнительной власти субъекта Российской Федерации и органов местного самоуправления [Электронный ресурс] / И. А. Космина // Ленинградский юридический журнал. – 2008. – № 4. – С. 150–162. – Режим доступа : <https://cyberleninka.ru/article/n/teoretiko-pravovye-aspekty-vzaimodeystviya-ispolnitelnyh-organov-gosudarstvennoy-vlasti-subekta-rossiyskoy-federatsii-i-organov>
6. Бахрах Д. Н. Административное право России / Д. Н. Бахрах. – М. : Эксмо, 2010. – 700 с.
7. Богущий В. В. Административное право Украины как отрасль права [Текст] : курс лекций / В. В. Богущий. – Х., 1996. – 34 с.
8. Про міліцію : Закон України : від 20 грудня 1990 року № 565-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 4. – Ст. 20.
9. Про Збройні сили України : Закон України : від 6 грудня 1991 року № 34-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 9. – Ст. 108.
10. Про прокуратуру України : Закон України : від 14 жовтня 2014 року № 1697-VII // Відомості Верховної Ради України. – 2015. – № 2–3. – Ст. 54.
11. Про правовий режим надзвичайного стану : Закон України : від 16 березня 2000 року № 1550-III // Відомості Верховної Ради України. – 2000. – № 23. – Ст. 176.
12. Кодекс цивільного захисту України : від 2 жовтня 2012 р. № 5403 // Офіційний вісник України. – 2012. – № 89. – Ст. 3589.
13. Про зону надзвичайної екологічної ситуації : Закон України : від 13 липня 2000 р. № 1908-III // Відомості Верховної Ради України. – 2000. – № 42. – Ст. 348.
14. Савочкіна Д. О. Особливості взаємодії національної гвардії України з правоохоронними органами та військовими формуваннями / Д. О. Савочкіна // Юридичний науковий електронний журнал. – 2014. – № 3. – С. 91–97.
15. Про Військову службу правопорядку у Збройних силах України : Закон України : від 7 березня 2002 № 3099-III // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 32. – Ст. 225.

REFERENCES

1. Busel, V. T. (2005), Velykyy tлумachnyy slovnyk suchasnoyi ukrayins'koyi movy [Great explanatory dictionary of modern Ukrainian language], Irpin' : VTF «Perun», Kiev [in Ukr].
2. Yuz'kov, L. P. (1983), Gosudarstvennoye upravleniye v politicheskoy sisteme razvitogo sotsializma [State administration in the political system of developed socialism], Vyscha shkola, Kiev [in Rus].
3. Chukayeva, A. V. (2012), Administratyvno-pravova okhrona prav na ob'yekty promyslovyi vlasnosti v Ukraini : dys. ... kand. yuryd. nauk [Administrative and legal protection of rights to industrial property objects in Ukraine : diss. of candidate of juridical sciences], Kiev. 189 p. [in Ukr].
4. Lytvynov, O. M. (2008), Sotsial'no-pravovyy mekhanizm protydyi zlochynnosti v Ukraini [Social and legal mechanism of combating crime in Ukraine], KHNUVS, Kharkiv [in Ukr].
5. Kosmina, I. A. (2008), «The legal mechanism of mutual relations between executive authorities of the constituent entity of the Russian Federation and local self-government bodies», Leningradskiy yuridicheskiy zhurnal, No. 4. pp. 150–162. – Retrieved from : <https://cyberleninka.ru/article/n/teoretiko-pravovye-aspekty-vzaimodeystviya-ispolnitelnyh-organov-gosudarstvennoy-vlasti-subekta-rossiyskoy-federatsii-i-organov> [in Rus].
6. Bakhrakh, D. N. (2010), Administrativnoye pravo Rossii [Administrative Law of Russia], Eksmo, Moscow [in Rus].
7. Bogutskiy, V. V. (1996), Administrativnoye pravo Ukrainy kak otrasl' prava [Administrative Law of Ukraine as a field of law], Kharkov [in Rus.].
8. The Law of Ukraine «On Militia» № 565-XII (1990, December 20). Vidomosti Verkhovnoyi Rada Ukrainy, 4, 20 [in Ukr.].
9. Law of Ukraine on the Armed Forces of Ukraine № 34-XII (1991, December 6). Vidomosti Verkhovnoyi Rada Ukrainy, 9, 108 [in Ukr.].
10. Law of Ukraine «On the Prosecutor's Office of Ukraine» № 1697-VII (2014, October 14). Vidomosti Verkhovnoyi Rada Ukrainy, 2–3, 54 [in Ukr.].
11. The Law of Ukraine «On the Legal Status of the State of Emergency» № 1550-III (2000, March 16). Vidomosti Verkhovnoyi Rada Ukrainy, 2–3, 176 [in Ukr.].
12. Code of Civil Protection of Ukraine № 5403 (2012, October 2). Ofitsiynyy visnyk Ukrainy, 89, 3589 [in Ukr.].
13. The Law of Ukraine on the area of emergency ecological situation № 1908-III (2000, July 13). Vidomosti Verkhovnoyi Rada Ukrainy, 42, 348 [in Ukr.].
14. Savochkina, D. O. (2014), «Features of the interaction of the National Guard of Ukraine with law enforcement agencies and military formations», Yurydychnyy naukovyy elektronnyy zhurnal, No 3, pp. 91–97 [in Ukr.].
15. Law of Ukraine on Military Service of the Law Enforcement in the Armed Forces of Ukraine № 3099-III (2002, March 7). Vidomosti Verkhovnoyi Rada Ukrainy, 32, 225 [in Ukr.].

S. O. Ostrovskiy. Actual Problems of Legislative Regulation of Cooperation between the National Guard of Ukraine and Law Enforcement Bodies and Armed Forces of Ukraine

The development of independent Ukraine is accompany by reforms in the branches and spheres of public administration, while the introduction of new and improved administrative

tools, one of which is the means of interaction between public administration bodies for more efficient and qualitative fulfillment of tasks and functions entrusted to them by the state. The interaction of the National Guard of Ukraine with law enforcement agencies and the Armed Forces of Ukraine basing on the implementation of system mechanisms.

The purpose of this article is to provide a general characterization of the legislative regulation of the interaction of the National Guard of Ukraine with law enforcement agencies and the Armed Forces of Ukraine.

It is determined that the interaction of the National Guard of Ukraine with the law enforcement agencies and the Armed Forces of Ukraine is regulated by a large number of normative legal acts that can be grouped as follows:

I. fundamental acts of regulatory legal regulation of the interaction of the National Guard of Ukraine with law enforcement agencies and the Armed Forces of Ukraine;

II. specialized acts regulating the interaction of the National Guard of Ukraine with the law enforcement agencies and the Armed Forces of Ukraine. They should include acts regulating issues of mutual relations arising based on the interaction of the National Guard of Ukraine, law enforcement agencies and the Armed Forces of Ukraine with regard to the implementation of certain tasks;

III. the derivative acts of the regulatory legal regulation of the interaction of the National Guard of Ukraine with the law enforcement agencies and the Armed Forces of Ukraine extend to those who are in the sphere of their jurisdiction. That is, they are in the system of administrative, service and disciplinary subordination only of the data subjects, these acts may acquire a general, interagency value.

Summarizing the above, we believe that under the mechanism of interaction of the National Guard of Ukraine with law enforcement authorities and the Armed Forces of Ukraine should be understood as a set of organizational and legal and material and technical resources, states and processes, of which the National Guard coordinates, coordinates and coordinates in time and space.

Key words: *law enforcement bodies, law enforcement function, function, function of law enforcement bodies, state.*

Стаття надійшла до редколегії 18 квітня 2019 року